

Tienden indgaa i Statskassen, vilde det efter min Mening ikke rettelig kunne ske, inden man var blenden enig om en Tiendeafløsning. Saalænge man ikke er enig derom, anser jeg det for betænkeligt at give Præsterne Pengeløn, og jeg anser det fremdeles for urigtigt at vedtage en Lov, der ikke kan komme til Udøvelse, inden der er givet afskillige andre Love; og hvori der findes et helt Parti, som slet ikke er bearbejdet, nemlig hele Spørgsmaalet om Kjøbstadpræsternes Lønning. Der indeholdes fremdeles Bestemmelser i dette Lovforslag, som jeg ikke tror, det vilde være retfærdigt at gaa ind paa, og som jeg ikke tror, man nogeninde let vil blive enig om, idet det efter samme skalde bestemmes ved Lov, hvilket Vederlag Søbegaardsseierne skalde yde for en Tiende, som de ikke have erlagt i 200 Aar. Fremdeles bestemmes det, at der senest om 3 Aar skal forelægges Forslag til Lov om at afløse Præstetienden, men en saadan Forskrift har jo ingen Betydning; man kan ikke tvinge nogen Regjering til at komme frem med et saadant Forslag, lige saa lidt som man kan tvinge Rigsdagen til at vedtage det. Jeg tror derfor, at, da det ikke har nogen Udsigt til at føre til Noget at gjenoptage det tidligere af Landstinget vedtagne Forslag, og det efter min Mening heller ikke kan føre til Noget at arbejde videre paa dette Forslag, er det det Naturligste, at vi henlægge Sagen. Maaſte man i en senere Samling lettere kan blive enig, det vil jeg i det Mindste haabe. Der foreligger et Spørgsmaal, som ønskes afgjort af Mange, det nærer jeg aldeles ingen Tvivl om; men jeg kan rigtignok ikke forstaa, at de, der sætte størst Pris paa at faae Afgjørelsen, ogsaa ere de mindst villige til at gaa ind paa den lenpeligste Afgjørelsesmaade, som de vide kan finde baade Regjeringens og dette Things Bifald. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende stemme for at negte Sagen Overgang til 2den Behandling.

Slytte: Da jeg forlangte Ordet, tænkte jeg slet ikke paa at komme til en af de saakaldte Begravelser, som ikke saa sjældent foregaar her i Thinget. Denne Lov har foreligget os i mange Aar, og man kunde dog tage sig af den og sende den ud blandt Folket, for at den kunde komme til at virke, da der er saa Mange, som vente paa den. Det er just ikke Bondestanden eller Landhøstandens alene, som venter paa den, men det er ogsaa Præsterne. Jeg har talt med Mange, som gjerne ønskede, at Loven maatte blive sat i Kraft, thi de lavere Lønnede Præster saune virkelig denne Lov, og jeg har tænkt mig, at vi ikke burde begrave Loven her i Landstinget. Det har derfor gjort mig ondt at høre den høitærede Kultusminister udtale, at han vilde modsætte sig Loven. Jeg tror, at den høitærede Kultusminister kunde have erhvervet sig Popularitet ved ikke at have sagt det Ord, han udtalte, men ved derimod at

have tilraadet Landstinget at gaa ind paa at skaffe Loven over til det andet Thing. Jeg har tænkt mig, at vi kunde gjøre det saameget lettere, som der er fremkommet et Forslag i det andet Things Udvalg af Brug . . .

Formanden: Maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det ikke vil være rigtigt at nævne Medlemmerne af det andet Thing ved Navn.

Slytte: Om Forlædelse, det var vel ingen stor Feiltagelse. Jeg har imidlertid tænkt mig, at naar det høitagtede Landsting kunde blive enig om at sende Lovforslaget tilbage i den Form, det nævnte Medlem har foreslaaet i Udvalget, da kunde vi faae en Lov ud deraf, som vilde virke overmaade gavnligt i Serdeleshed fordi de laant Lønnede Præster meget saune en saadan Ordning. Jeg kunde være villig til at gaa med til et saadant Forslag; de Herrer have vistnok gjort sig bekjendte dermed ved at læse det i Betænkningen, saa at jeg ikke behøver at omtale dets Indhold. Det er kun saa Hundrede Rigsdaler, som der er Tale om, at der skalde lægges til, og naar dette skete, vilde vi faae en Lov, som vilde virke gavnligt blandt Befolkningen. Jeg maa beklage at den høitagtede Kultusminister ikke vilde erhverve sig den Popularitet blandt Folket, som han kunde erhverve ved at sende denne Lov ud, men der er formodentlig ikke Noget derved at gjøre. Der er vistnok Mange her i dette Thing, som vilde arbejde hen til, at Loven kunde komme over i det andet Thing, saa at vi mulig kunde faae Noget ud af den, men der er vistnok ogsaa Mange, som ikke ville det, dog vil jeg haabe, at der ikke er Mange, som ville slaa den ihjel, jeg vilde ogsaa meget beklage, om det var Tilfældet. Jeg vil slutte med at bede det høie Things Medlemmer om at stemme for Lovens Overgang til 2den Behandling for at forsøge, om vi kunde faae Noget ud af den.

Fischer: Dersom jeg troede, at der under de forhaandenværende Omstændigheder var den allerringeste Udsigt til, at det Maal kunde naaes, som den ærede sidste Taler eftertragter, nemlig i denne Samling at faae en Lov om dette Forhold, skalde jeg ikke undslaa mig ved at følge hans Forslag og anbefale Thinget at lade Lovforslaget gaa videre; men Enhver, der har noget Blik for den Situation, under hvilken vi her begynde Forhandlingen af denne Sag, nemlig et godt Stykke inde i den 5te Maaned af Rigsdagens Samling, tror jeg maa sige sig selv som noget aldeles Sikker og Utvivlsomt, at Sagen ikke lader sig bringe tilende i indværende Samling, og naar dette forholder sig saaledes, bliver kun det Spørgsmaal tilbage, om man fremmer Sagen bedt ved nu, da der dog ikke kan udrettes Noget i denne Samling, at lade den hvile til en bedre Tid, eller at